

Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp
Tuần Báo Phát Triển Điện Năng

Điện thư: bientap.tbptdn@gmail.com Web: WWW.VOVINET.ORG

Tuần báo Điện Khí Phân Giải, dành riêng cho bạn đạo thực hành Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp

Số 1376 21 tháng 11 năm 2021

Thực Hành

*Thực hành chất phát tự tiến tu
Giải tỏa phiền ưu tự giải mù
Tâm thức chẳng còn suy động loạn
Giải mê phá chấp chẳng lầm sai*

Lương Sĩ Hằng

Mục Bé Tám 1995

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,

Bé Tám

Phần câu hỏi của Mục Bé Tám dành cho buổi sinh hoạt tại thiền đường:

- 1) *Hướng tâm về điển cái của vũ trụ mà tiến hóa có ích gì không?*
- 2) *Cuộc hóa hóa sanh sanh ở mặt đất có hữu ích gì?*
- 3) *Bé làm việc liên tục, sau khi giảng đạo lại đi châm cứu giúp người giàu có, Bé không sợ mệt sao?*
- 4) *Người thích tu muốn gần sư phụ tại sao?*
- 5) *Niềm tin có gì quan trọng không?*
- 6) *Hành trình tiến hóa có gì lạ không?*
- 7) *Sanh lão bệnh tử không ai tránh khỏi tại sao?*

1) 26-08-95

Hỏi: Hướng tâm về điền cái của vũ trụ mà tiến hóa có ích gì không?

Đáp: Thưa hướng tâm về điền cái của vũ trụ mà tu, thì mới có cơ hội tiến hóa vô cùng, ánh sáng mới cái được nghiệp tâm, sẽ không có gì bận rộn cả

Kệ:

*Cần khôn vũ trụ một nhà tiên
Chẳng có sân si chẳng có phiền
Ai hiểu ai không tùy thức định
Thực hành chơn pháp tự tâm yên*

2) 27-08-95

Hỏi: Cuộc hóa hóa sanh sanh ở mặt đất có hữu ích gì?

Đáp: Thưa cuộc hóa hóa sanh sanh của Trời Đất, nằm trong luật tự nhiên và hồn nhiên của Trời Đất. Người tu cần hiểu luật tự nhiên và hồn nhiên thì sẽ không còn nắm bắt và cầu xin loạn động nữa

Kệ:

*Thanh tâm đạt thức mới vừa tiên
Chẳng có tham sân chẳng có phiền
Mây gió không ngừng thay thay đổi
Bình tâm học hỏi lại được yên*

3) 28-08-95

Hỏi: Bé làm việc liên tục, sau khi giảng đạo lại đi châm cứu giúp người giàu có, Bé không sợ mệt sao?

Đáp: Thưa việc làm Trời cho, có việc cứ làm chẳng ngần ngại, thì tâm thân mới được an vui, có học thì mới có tiến, chẳng phiền chẳng lo

Kệ:

*Trí tâm khai triển tự thăm dò
Khó khổ do tâm chẳng có lo
Trí tuệ phân minh đường tiến hóa
Bền tâm tu học chẳng quanh co*

4) 29-08-95

Hỏi: Người thích tu muốn gần sư phụ tại sao?

Đáp: Thưa người thích tu muốn gần sư phụ, vì lòng tham muốn sớm đắc đạo. Nếu biết được đường tu thì cứ cương quyết mà tu thì cũng vẫn đắc đạo, trì chí cương quyết là cần thiết.

Kệ:

*Thanh tâm tự luyện tự tâm xuyên
Giải quyết thân tâm chẳng tạo phiền
Giải tỏa nghiệp lực không chứa nữa
Thành tâm tu luyện tự mình xuyên*

5) 30-08-95

Hỏi: Niềm tin có gì quan trọng không?

Đáp: Thừa niềm tin rất quan trọng, nó là đường hướng thẳng hoa của tâm linh. Cho nên Vô Vi có đường hướng rất rõ rệt như: Niệm Nam Mô A Di Đà Phật, hoàn toàn hướng về chiều hướng thanh nhẹ và không động, từ từ giải nghiệp tâm

Kệ:

*Bên trong khai triển tiến thanh tâm
Lý trí khai minh trí diệu thâm
Đời đạo song hành tâm tự giác
Qui y Phật Pháp tự khai tâm*

6) 31-08-95

Hỏi: Hành trình tiến hóa có gì lạ không?

Đáp: Thừa hành trình tiến hóa luôn luôn gặp những chuyện chưa biết trước được, tự nó khai triển mới thật là tiến, tâm lúc nào cũng đón nhận tất cả trở ngại sắp tới, tự mình khai triển được mới thật là vui

Kệ:

*Khai thông phát triển rõ an vui
Kiến thiết tâm linh rõ đạo mùi
Chuyển tiếp khai minh đồng chuyển tiến
Tự bi rộng mở tự mình vui*

7) 01-09-95

Hỏi: Sanh lão bệnh tử không ai tránh khỏi tại sao?

Đáp: Thừa sanh lão bệnh tử là luật định của Trời Đất, nó cũng là luật tiến hóa của tâm linh. Đã nhập xác làm người đều phải học luật nhân quả, nhân hậu mới có cơ hội thức tâm, hồn vía sẽ có cơ hội tương hội sau khi vượt qua luật định. Người tu thiên sẽ được rõ hành trình hơn

Kệ:

*Vượt qua nguyên lý hành trình tiến
Khai triển tâm linh tự rõ mình
Nguyên lý tràn đầy tâm học đạo
Chẳng còn cao thấp lại càng mình*

CÙNG ĐỌC THƠ ĐỨC THẦY

Tôi Tu

*Tôi tu muốn sửa tâm thân
Tôi tu tự tiến ân cần dựng xây
Tôi tu không muốn làm Thầy
Tôi tu phát triển vui vầy cảm giao
Tôi tu trí sáng thanh cao
Tôi tu giải tỏa muôn màu trước ô
Tôi tu phát triển Nam Mô
Tôi tu thức giác tự vô cảnh Trời
Tôi tu chơn lý phân lời
Tôi tu thấy rõ cuộc đời tạm thôi
Tôi tu kiên nhẫn chịu nhồi
Tôi tu phát triển từ hồi nơi tâm
Tôi tu hiểu lý diệu thâm
Tôi tu thanh tịnh âm thầm dựng xây
Tôi tu phát triển hằng ngày
Tôi tu hiểu được đổi thay thế tình*

Vĩ Kiên

TRÍCH BĂNG ĐỨC THẦY THUYẾT GIẢNG

PHÂN TÁCH ĐỜI ĐẠO

Ngày 04 Tháng 3 năm 1986 (tiếp theo)

Chúng ta có tâm, nhưng mà bận rộn bên ngoài, đâu có bao giờ sử dụng chơn tâm, kể cả người tu. Tu thì theo đường lối cũ, đọc kinh, đọc sách ... Đọc nhiều chừng nào mà không hiểu là tạo động và rước động vào tâm mà không hay, đâm ra bực bội. Còn những người trầm lặng tu, họ ý thức được: đây, một lời nói của Chúa giá trị vô cùng, đời đời bất diệt. Một lời nói của Phật: giải thoát rõ ràng. Thì những người đó, họ chỉ tu trong sự trầm lặng nhận thức ra đường lối để tu mà thôi, chớ họ không có phải là khoe khoang, là “tôi phải đọc kinh để cho Chúa nghe, đọc kinh cho nhiều để độ tôi...”. Không! Tôi thấy tôi có trách nhiệm, tôi phải cần giữ trầm lặng thanh tịnh, để xét tôi, và phán xét lục căn lục trần trong này có làm điều sai quấy hằng ngày không? Hằng ngày tôi phải có cơ hội ăn năn hối cải, sửa tôi, để tôi tiến, thì mong ra tôi mới thật sự công hiến những gì tốt nhất cho nhơn sinh.

Chúng ta là người tu, tham thiền nhập định để làm gì? Các bạn tham thiền là để đo lường trật tự trong nội tâm của các bạn. Làm sao tôi ngồi nhắm mắt mà tôi cảm thấy thanh tịnh? Khi tôi ngồi tôi nhắm mắt tôi cảm thấy động loạn, đó là tâm tôi chưa định. Tại sao tôi chưa định? Tại

vì tôi rước động nhiều quá, bây giờ tôi phải từ bỏ. Động từ đâu? Từ cái miệng tôi, từ cặp mắt tôi, từ lỗ mũi, từ lỗ tai của tôi, nó đem cái động vào tâm tôi. Bây giờ tôi phải từ từ tôi bỏ lần. Cho nên các bạn may thay, có cái pháp Chiếu Minh để giải tỏa lần lần. Các bạn nắm đó trì trí làm Chiếu Minh, hít vô thở ra, nay chút, mai chút, nó tạo ra cái nhãn, rồi bạn mới thấy bạn nhiều hơn. Khi bạn thấy rồi bạn không có tiếp thu, lấy gì có động! Nếu các bạn tiếp thu là các bạn thấy động, mà các bạn không tiếp thu không bao giờ có sự động.

Chúng ta không ngó bên ngoài, chúng ta không chấp không mê, chúng ta chỉ lo đào sâu sự sáng suốt sẵn có của chính chúng ta, và thực hiện cái quyền năng sẵn có là tha thứ và thương yêu. Tất cả những gì cũng đều là đúng, chính ta sai thôi. Hiểu được ta sai, ta mới giải thoát được. Còn nếu không hiểu được sự sai lầm của chính mình làm sao giải thoát? Bắt chước người phàm đòi hỏi, đòi hỏi, đòi hỏi, đòi hỏi, đòi hỏi mãi, rồi trói buộc lấy mình thì làm sao tiến? Người tu năm năm, mười năm, không thấy được cái vía, tại sao? Vì sự đòi hỏi quá nhiều, hưởng ngoại quá nhiều, trói buộc mình quá nhiều, hành cái vía quá nhiều làm sao thấy cái vía được? Cho nên các bạn phải thấy rõ điều này! Chính bạn đã làm cho bạn thoái bộ và không tiến. Tâm các bạn không dám buông bỏ. Các bạn biết: đồng tiền kim tiền là Từ Mẫu đó bạn! Đến với bạn thì lúc nào Người cũng đến với bạn, nhưng mà bạn không biết yêu thương, bạn không biết sử dụng đúng mức, các bạn rồi trở nên bồn xển, rồi ràng buộc đồng tiền, làm cho bạn động thêm... Bạn giữ đồng tiền không đúng cách là ràng buộc đồng tiền, và tạo động, làm cho xã hội không tiến hóa nổi. Còn nếu các bạn biết về phần hồn của bạn, bạn lo tu về phần hồn các bạn, và tinh thần phục vụ càng ngày càng cao, thì các bạn thấy rằng: của Ông Trời tôi trả lại Trời, rất đúng, các bạn không có làm sai, thì lúc nào tâm hồn các bạn cũng thanh thoi, cởi mở. Tiến triển vô cùng, ở trong động loạn mà không bao giờ thấy động loạn. Động loạn nhất là do đâu? Quý đồng tiền và buộc đồng tiền mà thôi. Chúng ta quý đồng tiền như Mẹ Hiền chúng ta yêu thương chúng ta; Mẹ Hiền cũng yêu thương tất cả mọi người, thì thức hòa đồng nó mở. Đồng tiền không quan trọng đối với chúng ta, luôn luôn lấy tâm từ, tình thương và đạo đức cứu độ chúng sanh, sự thiếu thốn của các người là sự thiếu thốn của ta. Ta có, ta giúp người, điều đó là quý vô cùng, cởi mở tâm thức. Chứ đừng nay để dành một chút, mai để dành chút, trói buộc lấy mình, tạo sự khổ, tập cái tánh nó quen đi, rồi thì trở nên độc tài. Những nhà độc tài tại thế gian, mong được làm tổng thống, làm vua, rồi thấy có đồng tiền, mai muốn thêm có đồng tiền nữa, rồi đồng tiền trói buộc, rồi càng ngày càng độc tài, mà tưởng cho mình là tốt, tưởng đó là hay, ta có tiền là ta quản lý tất cả được, nhưng mà rốt cuộc vì đồng tiền nó đập cho mà tan rã bỏ chạy! Vừa rồi các bạn cũng thấy: có khi ôm đồng tiền mà không ôm dân, các bạn thấy chưa? Những người làm chánh trị, lên ghế ngồi nói cả triệu người nghe, nhưng mà vẫn ngu! Ôm đồng tiền, không ôm dân! Rồi sống riêng biệt: tổng thống phủ khác, dân khác; quan khác dân khác! Đó là tạo khổ mà thôi, mà không hay! Không hay, chớ không phải hay. Nếu hay thì nó không làm – nó không hay. Vì xa mê trần tục và không hay! Nếu hay, ai đại gì mà lãnh những cảnh đó. Thấy không?

(còn tiếp)

Đề tài suy gẫm

Là một!

Cho nên đêm năm canh, nhiều bạn đã nói chuyện rất nhiều, cũng có phân lý rất nhiều, giảng giải rất nhiều. Tiếng nói của bạn đội tất cả Càn Khôn Vũ Trụ, thi thơ đủ thứ, tôi cũng vẫn được nghe. Cho nên giây phút các bạn rơi vào điểm Thanh Tịnh, tôi cũng được biết. Tại sao biết được, tại sao nghe được? Nếu không gần nhau làm sao biết được, không gần nhau làm sao nghe được, không chung một đường lối làm sao thấy được, có phải là một không các bạn? Cho nên giờ phút các bạn mới dứt khoát được nghiệp tâm thì nó hòa tan với cả Càn Khôn Vũ Trụ, chỉ có một con đường thôi là: bạn!

Phật, Tiên, Thần, Thánh cũng có một con đường, nếu các bạn rơi vào dung điểm đó. Thành ra chúng ta không có dị biệt, người tu Vô Vi không có dị biệt, không phân cách, không địa vị, không rườm rà, không áo mũ. Nhưng mà thế gian lúc nào cũng muốn ước mong, để dòm thấy gương mặt tốt đẹp thanh nhẹ, áo mũ nghiêm trang để độ thức những người phạm trược, điều đó là VôVi phải có. Nhưng mà kỳ thật từ hữu vi rồi cũng phải bước vào VôVi, chúng ta đi tắt là đi vào VôVi.

(Duyên nghiệp dẫn tu 26/4/85)

THƯ TỪ LAI VẮNG

C ngày 22 tháng 12 năm 1992.

Bài Cám kính!

Ước hết cho con chúc bài Cám phát triển trên
con đường đạo.

Đây con có vài lời cho bài Cám dùm nhỏ nhé!
Hiện tại con một một mình con, má con đã về
V.N chửi rồi. Con thấy hoàn cảnh gia đình
của con rất là buồn. Con sống với má con
thì không thích bài Cám a! Con muốn đi tặng
bài Cám ở. Bài Cám có đồng ý không? Để con
lên ra má con đi. Khi nào bài Cám nhận
được thư này thì hãy hỏi âm cho con nhé!

Chờ đến đây con tạm to dừng bút, Cho con
chúc bài Cám cố gắng vui tươi trên con đường
đạo. Hẹn thư sau.

Ngay kính thư

Con

2 2 8

Vancouver, ngày 1 tháng 6 năm 1993

L T ,

Bác Tám đã nhận được thư con đề ngày 22-12-92, được biết con muốn rời xa tổ ấm của má con.

Tại sao con buồn? Đó là vì con chưa thấu đáo được nguyên lý của cuộc sống, con nói con không hợp với má con, là vì con không truy nguồn gốc. Nếu không có má con thì làm sao có con? Tình âu yếm giữa mẹ con, gần không thích xa thì nhớ. Ở trên đời này, chẳng có ai thương con bằng má con, dù bao nhiêu trở ngại đau khổ, người cũng tận tâm giúp đỡ cho con người được an vui. Tình thương thấm thía đó ở chợ đời chẳng có ai mua và bán được cả. Lúc nào cũng in sâu trong trí óc của con người. Nhân dịp này, con nên ghé qua thiền đường Linh Tâm, 124 Apple Wood Place SE, Calgary, tel: 403-273-3796, xin vài cuốn băng ngâm thơ và giảng để nghe và khêu dậy tâm thức của con đối với mẹ hiền yêu dấu.

Sự sanh đẻ và nuôi nấng là một công lao to lớn sánh bằng trời biển. Con người sống trong tâm thức eo hẹp đành quên mẹ hiền là một đại tội cho tâm thân. Bác Tám không thể nhận một ai bất hiếu cả, vả lại tinh thần phục vụ nhân sanh của bác Tám là mong muốn mọi người sớm đoàn tụ và thương yêu.

Bác Tám vẫn tắt và hàng phúc đáp thư con và chúc con được vui khỏe và phát triển sự thương yêu của gia đình.

Quý thương,

Luong Sĩ Hằng,

Thông báo video & Audio Tuần Lễ 47, 21-11-2021

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị băng chung thiên tuần này:

Hồ Oi - Thiên Viện Vĩ Kiên, khóa 4 Quy Thức 16-5-1986

<https://youtu.be/L1Xgrv4cwAY>

- Ban video xin được giới thiệu tới Quý Vị video tuần này:

Văn Nghệ - Nhân dịp Lễ Tưởng Niệm Đức Thầy lần thứ 12, ngày 24-9-2021

https://youtu.be/7R_ql4iFBdA

- Radio Nam California tuần lễ 47

Chủ đề: Tu Đạo Kinh, chương 5

<https://youtu.be/5dmJbHGDuxA>

- Xin giới thiệu Kênh youtube nhạc karaoke do anh Phương Nguyễn thực hiện:

https://youtube.com/playlist?list=PL_rvJLXLfbETI3W6B7x4-kPA1g8GSfATo

- Xin giới thiệu Kênh youtube nhạc Đạo Vô Vi do anh Phương Nguyễn thực hiện:

https://youtube.com/playlist?list=PL_rvJLXLfbEQQWDcld3b1Zh0o0Ij4C64c

Ban video kính mời